

Lovass Adél: Nabros a kidegyen

A lábam a hullám mossa.

Assom málluh a mabál a.

Mondhatnám, hogy megértelek, de nem tudom mondani. Elfogadom, de érteni nem értem. A halál, az halál, akárhogy is magyarázzuk.

Lálah za, lálah a.

Két éve csak bántasz. Amióta a fiam meghalt. Bűnösként akarsz feltüntetni. Még tán gyilkosként is. Pedig én nem öltem meg őt. Akartam, megszülttem.

Metlűszgem.

Senki más nem akarta. Csak én. Az orvosok, az apja... Senki sem. Még te sem. Beteg lesz, azt mondták.

Szel geteb.

És te annyira félsz minden betegségtől, minden fölös tehertől. Nehéz volt kinőni az állandó félelmeid árnyékából. Valahogy mégis sikerült. Amikor őt vártam, tudtam, hogy meg akarom szülni. Világra hozni. Világra.

Argáliv.

Te sem akartad őt, az unokádat. Egy Down-kóros gyerek minek a családba! Egy selejt.

Tjeles.

Aztán megszülttem. S te akkor azért nehezteltél rám, mert túlságosan szeretem a fiamat.

Tamaif a meteresz.

Mikor lejöttem a partra nem gondoltam volna, hogy te jutsz eszembe. Hisz mindig csak ő jár az agyamban. A fiam. Akit annyira szeretek.

Tamaif a meteresz.

Te jutottál eszembe erről a laminált fényképről. Az anyám. Nem a fiam. Akit szeretek.

Tamaif a meteresz.

Itt ez a fotó. Valaki meghalt. Valaki, aki valakinek tán az anyja volt. És meghalt. Negyvenöt évesen. Nagy cucc!

Ccuc gyan!

Az én fiam húsz évesen halt meg. Akit imádtam. Mégis te jutsz eszembe erről a fotóról. Te, aki bántasz. Te, aki azt állítod, nem voltam jó anyja a fiamnak, azért lett öngyilkos. Te, akinek én vagyok a negyedik a sorban.

Nabros a kidegyen.

Negyedik a sorban. Három testvérem halott. Csak párat dobbanhatott a szívük. De te nem hagytad őket világra jönni. Világra.

Argáliv.

Most mondjam azt, hogy gyilkos vagy? Nem, nem mondom. Csak próbállak megérteni. (...) Tudod, én szeretem a fiamat.

Tamaif a meteresz.

Szeretem a fiamat és elfogadtam azt is, hogy kimenekült ebből a világból. Ahova szültem. Egészségesen. A világra.

Argáliv.

Mindenki tévedhet. Az orvosok is. Te is. Én is. A fiam is szeretett és szenvedett, majd eltávozott innen. De elfogadtam. Azt is. Elfogadtam és megértettem, mert ismerem őt. És szeretem. Szeretem a fiamat.

Tamaif a meteresz.

A lábam a hullám mossa.

Assom málluh a mabál a.

Mossa a hullám a lábam. Szeretem a fiamat.

Tamaif a meteresz.

Én vagyok az első megszült gyermeked. Mégis, a negyedik a sorban. Mindent elfogadok, bár nem értelek. A szeretet, az szeretet.

Teteresz za, teteresz a.

Minden hullám visszatér hozzánk egyszer. A szeretet, az szeretet. A halál, az halál.

Lálah za, lálah a.